

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sandler AG

Vastaja: Hauptzollamt Regensburg

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht München — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 236 artiklan 1 kohdan, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 28.2.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 214/2007 (EUVL L 62, s. 6), 889 artiklan 1 kohdan toisen luettelukohtaan sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23.6.2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (EYVL L 317, s. 3) liitteen V pöytäkirjassa nro 1 olevien 16 ja 32 artiklan tulkinta — Synteettikuitujen tuonti Nigeriasta Euroopan unioniin — Mahdollisuus soveltaa jälkikäteen tullietuutta, joka ei ole enää voimassa palautushakemuksen tekopäivänä — Tilanne, jossa tavara on tuotu kyseisen tullietuuden ollessa vielä voimassa mutta sen soveltaminen on evätty EUR.1-tavaratodistuksessa olleen, komissiolle tiedoksi toimitusta leimanäytteestä poikenneen leiman vuoksi

Tuomiolauselma

- 1) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 28.2.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 214/2007, 889 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toista luettelukohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä tullien palauttamista koskevalle hakemukselle silloin, jos tullietuuskohtelua on haettu ja se on myönnetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä ja jos tuojavaltion viranomaiset ovat vasta myöhemmin, tullietuusjärjestelmän voimassaoloajan päättymisen ja tavanomaisten tullien uudelleen käyttöön ottamisen jälkeen suoritetun jälkitarkastuksen yhteydessä kantaneet tullieron kolmansista maista peräisin oleviin tavaroihin sovellettavaan tulliin nähden.
- 2) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23.6.2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen, joka hyväksyttiin yhteisön puolesta 19.12.2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2003/159/EY, liitteessä V olevassa pöytäkirjassa 1 olevia 16 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa ja 32 artiklaa on tulkittava siten, että jos jälkitarkastuksessa ilmenee, että EUR.1-tavaratodistuksessa on leima, joka ei vastaa viejävaltion viranomaisten tiedoksi toimitettavaa leimanäytettä, tuojavaltion tulliviranomaiset voivat hylätä kyseisen todistuksen ja palauttaa sen tuojalle, jotta tämä voi hankkia jälkikäteen annettavan todistuksen kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella, sen sijaan, että ne aloittaisivat mainitun pöytäkirjan 32 artiklan mukaisen menettelyn.

- 3) Mainitussa pöytäkirjassa 1 olevia 16 artiklan 4 ja 5 kohtaa sekä 32 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tuojavaltion viranomaiset kieltäytyvät hyväksymästä kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan mukaisena jälkikäteen annettuna EUR.1-tavaratodistuksena sellaista EUR.1-tavaratodistusta, joka tosin on kaikkien muiden mainitun pöytäkirjan määräyksissä asetettujen edellytysten mukainen mutta jonka ”Huomautuksia”-kohdassa ei ole kyseisen määräyksen 4 kohdassa yksilöityä mainintaa vaan maininta, jonka on kuitenkin tulkittava tarkoittavan sitä, että EUR.1-tavaratodistus on annettu kyseisen pöytäkirjan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos kyseiset viranomaiset epäilevät kyseisen asiakirjan aitoutta tai kyseessä olevien tuotteiden alkuperää, niiden on aloitettava mainitun pöytäkirjan 32 artiklassa tarkoitettu tarkastusmenettely.

(¹) EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 24.10.2013 (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Caisse nationale des prestations familiales v. Salim Lachheb ja Nadia Lachheb

(Asia C-177/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Perhe-etuus — Lapsihyvitys — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että etuus myönnetään viran puolesta myönnettävänä lapsihyvityksenä — Pällekkäisten perhe-etuuksien kielto)

(2013/C 367/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Caisse nationale des prestations familiales

Vastapuolet: Salim Lachheb ja Nadia Lachheb

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin

ammattinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 1 artiklan u alakohdan i alakohdan, 3 artiklan, 4 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 76 artiklan tulkinta — SEUT 18 ja SEUT 45 artiklan, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 (EYVL L 74, s. 1) 10 artiklan tulkinta — Perhe-etuuden käsite — Sellaisen kansallisen lainsäädännön sallittavuus, jonka mukaan kustakin huollettavana olevasta lapsesta myönnetään etuus veronhuojennuksena työntekijöille, jotka harjoittavat ammatillista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella — Yhdenvertainen kohtelu — Perhe-etuuden pidättäminen työskentelyvaltiossa asuinvaltion lainsäädännössä säädetyn etuuden määrän osalta — Pällekkäisten etuuksien kieltoa koskevat säännöt

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin pal-kattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammattinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 ja sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005, 1 artiklan u alakohdan i alakohtaa ja 4 artiklan 1 kohdan h alakohtaa on tulkittava siten, että lapsihyvityksestä 21.12.2007 annetussa laissa käyttöön otetun lapsihyvityksen kaltaista etuutta on pidettävä kyseisessä asetuksessa tarkoitettuna perhe-etuutena.

(¹) EUVL C 200, 7.7.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 24.10.2013 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Stoilov i Ko EOOD v. Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Asia C-180/12) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pääasiassa kyseessä olevalla päätöksellä ei enää ole oikeudellista perustaa — Esitetyillä kysymyksillä ei ole merkitystä asian kannalta — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2013/C 367/17)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stoilov i Ko EOOD

Vastaaja: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Administrativen sad Sofia-grad — Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 19.9.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1031/2008 (EUVL L 291, s. 1) ja yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 47 artiklan tulkinta — Tavaroiden tullitariffiluokittelu — Tavarain (kaihtimia varten tarkoitettujen kankaat) luokittelu ominaisuutensa ”kudotut kankaat” perusteella CN-koodiin 5407 61 30 vai ainoan käyttötarkoituksensa ”sisätilojen kaihtimet” perusteella CN-koodiin 6303 92 10 — Valtion saatavien maksuunpanosta tehty päätös, jolla määrätään tullilaboratorion asiantuntijalausunnon perusteella maksettavaksi lisää tullia ja arvonlisäveroa — Luottamuksensuojan periaate ottaen huomioon tilanne tullausilmoituksen antamisajankohtana

Tuomiolauselma

Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämiin kysymyksiin ei ole syytä vastata.

(¹) EUVL C 194, 30.6.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.10.2013 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Yvon Welte v. Finanzamt Velbert

(Asia C-181/12) (¹)

(Pääomien vapaa liikkuvuus — EY 56–EY 58 artikla — Perintöverot — Tilanne, jossa perinnönjättäjä ja perillinen ovat kolmannessa maassa asuvia henkilöitä — Jäämistö — Jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä omaisuus — Oikeus veron perusteesta tehtävään vähennykseen — Maassa asuvien henkilöiden ja ulkomailla asuvien henkilöiden erilainen kohtelu)

(2013/C 367/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Yvon Welte

Vastaaja: Finanzamt Velbert